



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 241. Pacis consilia Imperatorem inter & Zischam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66272)

Sæcul. XV. dam extra prætentum hoc conclave eli-
 A.C. 1424. gere statuunt.

§. CCXL.

*Ægidius Munio in Papam electus, sub
 nomine Clementis VIII.*

Itaque Ægidium Mugnos, seu Munionem, Nobilem Arragonensem, Barcinonæ Canonicum, & juris Pontificii Doctorem, Virum prudentiæ, ac doctrinæ fama celebrem, Anti-Papam creant. Munio electioni suæ, quam invalidam, ac S. Canonibus adversam probe cognoverat, primo obluçtatus est; cum vero Alphonsus, cujus imperio subjectus erat, ut Papatum acceptaret, præcepisset, tandem acquievit, & Paniscolæ Pontificalia sumpsit insignia, nomenque adoptavit Clementis VIII; omnibus summi Pontificis muneribus publice functus; ut vero suum Consistorium numero magis conspicuum redderet, aliquos etiam creavit Cardinales, quibus suum quoque Nepotem accensuit; cupiebat enim in hoc etiam puncto sese quorundam Pontificum Successorem exhibere.

§. CCXLI.

*Pacis consilia Imperatorem inter &
 Zischam.*

*Cochl. Hist.
 Hussit. l. 5.*

Interea cum Zischa Pragam quoque occupas-

cupasset, facile Sigismundus, Bohemiæ Sæcul. XV.
 armorum vi recuperandæ vix spem sibi A.C. 1424.
 superesse prospexit; haud enim ignorabat,
 quod terribilis hostis suus, quantumvis
 cæcus, prospero tamen Marte, & constan-
 ti (quod rarum est) fortunæ favore pu-
 gnaret; hinc tecto nomine pacem offerri
 curavit Zischæ, pactionibus propositis,
 quibus Cæsar præter hujus Regni, & Pro-
 vinciarum, quæ annexæ sunt, administra-
 tionem, Zischæ etiam supremum rei mi-
 litaris imperium, regnique jura ac pro-
 ventus promitteret, dummodo Sigismun-
 do nomen Regis saluum relinqueretur,
 & ipse Bohemos induceret, ut jurarent,
 se nullum præter Cæsarem pro legitimo
 eorum Principe unquam agnituros. Hæ
 pactiones, inquit Æneas Sylvius, *in ma-
 gnâ profecto Regiæ Majestatis ignominiam,
 & imperialis gloriæ dedecus, atque infamiam
 Christianæ Religionis cedebant.* Zischa has
 condiciones acceptavit, forte tædio affe-
 ctus diuturnioris imperii in populum, cui
 potius arridebat regimen Aristocraticum,
 ac cuidam Belliduci ea fidelitate sub-
 esse, quam præsentis temporis ratio po-
 stulasset. Præterea consultius sibi fore
 judicabat verbis Imperatoris, ac Domini
 sui fidei, quam sese triginta millium se-
 ditiosorum levitati committere, & si illis
 habenda fides, qui Zischam mortis suæ

Sæcul. XV.
A.C. 1424. præscium fuisse referunt, magis gloriosum vitæ suæ finem feligere haud potuisset, quam quod sola illius Monarchæ, quem Christianus Orbis omnium supremum venerabatur, & ipse octies in præliis devicerat, clementia tandem se victum profiteretur.

§. CCXLII.

Zischæ obitus.

Æn. Sylv.
hist. Boh.
c. 46.

Tanta auctoritate apud suos pollebat Zischa, ut Hussitas non modo ad amplectendas, quas iniisset, pactiones, sed etiam ad fidem Cæsari repetito jurejurando obstringendam induceret. Dum vero ipse se fidei suæ testem Sigismundo exhibere meditabatur, in itinere pestilentia correptus, sexta Octobris die hoc anno in castello Piscoviæ obiit, jure summos inter ævi sui Heroes numerandus. Militarem animum, quem fovebat, produnt extrema agonizantis Zischæ verba; ferunt enim, illum, cum a quodam, qui morienti assistebat, interrogaretur, ubinam corpus suum sepeliri vellet, jussisse: *Cadaveri meo, pellem adimite, carnes volucris ac feris obiectate, ex pelle tympanum facite, eoque sonante bella gerite; arripient enim fugam hostes, quamprimum ejus tympani sonitum audient.*

§. CCXLIII.